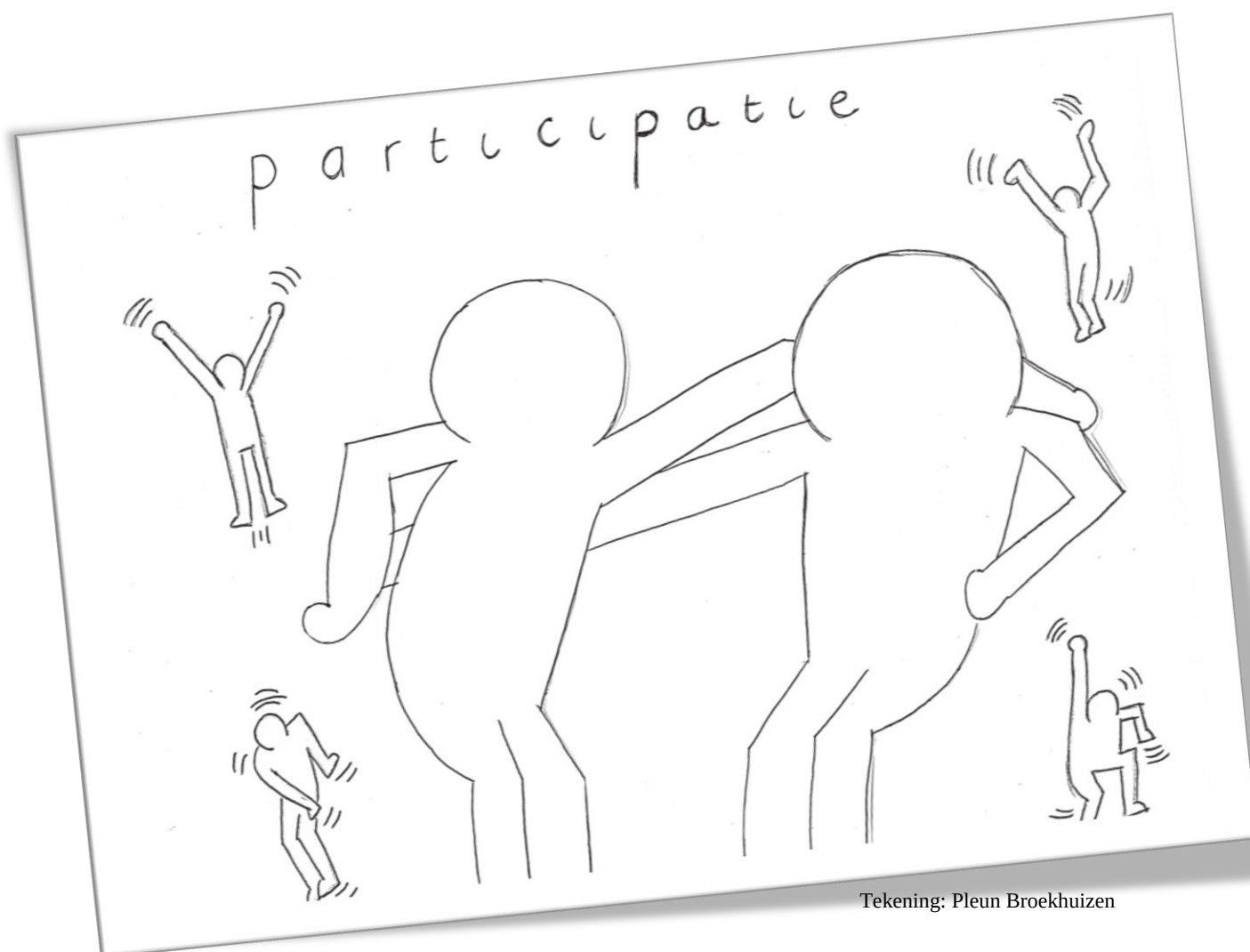

de
RAADSHEER

Een uitgave van de Vereniging Raadsherenbuurt, Leiden
38e jaargang, nummer 3, Oktober 2016

PARTICIPATIE

Tekening: Pleun Broekhuizen

Participatie van ouderen 8	Participeren aan de Vierdaagse 10	Gouden Stamper en Zilveren Vijzel 15	Paniek in de Van Oldenbarneveltstraat 18
---	--	---	---

VAN DE REDACTIE

Kent u dat liedje: 't Is weer voorbij, die mooie zomer, die zomer die begon zowat in mei ?

Dit jaar begon hij zowat in september. En wat hebben we ervan genoten! De tuinen hadden het wel moeilijk, want het bleef maar zonnig, warm en droog. Maar begin deze maand kwam er ineens zoveel water naar beneden, dat dat probleem ook weer is opgelost. Nu valt het blad van de bomen, de slakken kruipen in hun winterhol, de dagen worden korter en de nachten kouder: het is herfst. En zo hoort het ook. De wisseling der seizoenen is een van de kenmerken van ons land.

Is dat anders voor mensen die hier komen wonen vanuit andere landen?

In het kader van het thema "Participatie" werden 2 van die families geïnterviewd en grappig: geen woord over het weer.

In het thema ook bijdragen over een reiger in huis, ouderen en zelfstandig blijven wonen, buurtactiviteiten als Raadsherenloop en Buurt-BBQ, het werk als manager maatschappelijk welzijn en natuurlijk de column van Nico Koek, die – het zal u niet verbazen – refereert aan Italië. Zoals de laatste tijd gebruikelijk is, laten ook uw redacteuren zich uit over hun participerende activiteiten.

Tot ons leedwezen nemen wij opnieuw afscheid van twee buurtbewoners. Daar staan deze keer geen nieuw-geborenen tegenover. Wel nieuw-ingezetenen. Wij verwelkomen hen hartelijk.

Het laatste nummer van 2016 heeft als thema: **Eten**. Wat is uw favoriete recept? Of wat is het lekkerste gerecht dat u ooit gegeten heeft? Kookt u rond de Kerst altijd hetzelfde of hebt u ieder jaar nieuwe inspiratie, al dan niet uit een kookboek of de Allerhande? Komen de (klein)kinderen? Met hoeveel man zit u aan tafel? Overigens: het thema is niet aan de eindejaarsstijd gebonden, u bent vrij om alles over eten aan ons te vertellen. Doet u dat dan alstublieft uiterlijk 1 december via redactieraadsheer@hotmail.nl

We wensen u graag een mooi najaar en veel leesplezier met deze Raadsheer.

Janny van Nieuwkoop

INHOUD

VAN HET BESTUUR

Buurtparticipatie	3
-------------------	---

BUURT NIEUWS

Ketting-Interview	4
OULD PAPIER ACTIE (OPA)	5
?? Ik zie, ik zie...?	5

THEMA: PARTICIPATIE

Deelnemen is belangrijker dan winnen	6
Wat is participatie eigenlijk?	7
Participatie van ouderen	7
Hoe participeren uw redacteuren?	8
Participeren aan de Vierdaagse	9
Tijdelijk wonen en participeren in Nederland	10
Kat in de boom	11
Pokemon Go	12
Raadsherenloop en Buurt-BBQ	12
Gouden Stamper en Zilveren Vijzel	14
Ine Wiersma aan het woord	14
Participatie in Nederland: how to do that?	15

BUURTGENOTEN

Buurtbewoners in de leer bij Libertango	16
Paniek in de Van Oldenbarneveltstraat	17
In Memoriam	18
Wist u dat...	19

COLOFON

Redactie-Bestuur-Website-Minibuurtgids	25
--	----

»DE RAADSHEER« in kleur?

Op papier is dat helaas onbetaalbaar.

Maar in de online versie via www.raadsherenbuurt.nl zijn wel alle foto's in kleur. Alle Raadsheren vanaf december 2007 kunt u daar vinden en nog eens nalezen.

Buurtparticipatie

Karlijn Broekhuizen

Een vriendin van mij werkt bij de gemeente Leiden. Haar opdracht? Het in kaart brengen van burgerparticipatie in de stad. Dat is niet gemakkelijk. ‘Waar te beginnen?’ ‘Welke initiatieven zijn er al?’ ‘Wie doet wat?’ ‘Ik zit een beetje met mijn handen in mijn haar’, verzucht ze bij mij aan tafel. Ik vertel haar welke buurtactiviteiten wij als Raadsherenbuurt al jaren met elkaar organiseren: Sint Maarten (hoogtepunt voor veel kinderen), nieuwjaarsborrels en zomerbarbecues. Maar ook: de jaarlijkse ALV, de aanleg van een nieuw plantsoen, een theatervoorstelling in De Leidse Hout, een buurtkoor, de gouden stamper en de net ontsproten walking diners. Op die momenten zien en spreken buurtgenoten elkaar, weten wie er naast hen woont, delen mooie ervaringen en zorgen dus — als dat nodig is — voor hun buur. Met de komst van de buurtapps is de drempel om om hulp te vragen in de vorm van het uitleenen van spullen, of op kinderen en/of hond te passen, nog iets kleiner geworden.

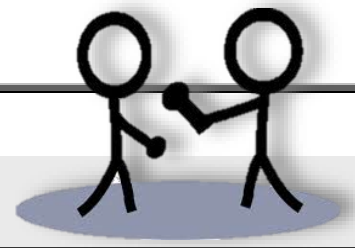
Ik vertel mijn vriendin dus trots over hoe goed wij zijn georganiseerd als Raadsherenbuurt. Niet voor niets waren we een van de eerste buurten die door Nextdoor is ‘gevonden’: juist om dat we al zo’n sterk netwerk hebben. Mijn vriendin schrijft alles netjes op. We zijn een Leids schoolvoorbeeld. Als bestuur organiseren we met veel plezier deze activiteiten, elk jaar weer. En soms fantaseren we: nu eens echt een activiteit voor jongeren, een wensboom voor de deur van mensen die net getrouwd zijn, voor elkaar eens per week eten koken of een minibieb om boeken in te delen.

Dat laatste blijft niet bij dromen, dat komt er! Dus wil je even lekker op een bankje verdwalen in een nieuw boek? Houd dan het Rozenpleintje in de gaten! Coming soon!

Met vriendelijke groet,
Het bestuur van de Raadsherenbuurt

AGENDA

Ketting-Interview

Mirjam Jochemsen, Fagelstraat

1. Wanneer en waarom ben je in de Raadsherenbuurt komen wonen ?

Dat is deze maand (oktober) precies 22 jaar geleden. AG en ik woonden in een pittoresk oud huisje aan de Garenmarkt, waar die prachtige grote lindebomen staan, en de binnenstad met de markt en restaurantjes op loopafstand. Maar buiten zitten konden we alleen op het ingebouwde, 's zomers veel te hete platte dak op de zolder, met de schreeuwende meeuwen als gezelschap. We gingen op zoek naar een sfeervol 'oud' huis met tuin. Het werd het huis in de Fagelstraat waar we nu wonen. We waren op slag verliefd op de groene achtertuin, waar de klimhortensia (wortelend in de tuin van onze burens Fons en Atje) volop in bloei stond. We genieten nog steeds ongegeneerd mee van wat er bij de burens groeit en bloeit: de prachtige treurwilg, de gouden regen en dus die klimhortensia aan de ene kant, de rozen en de geurende kamperfoelie aan de andere.

2. Wat is het mooiste originele detail in je huis ?

Veel origineels was er al niet meer in het huis, en de oude schouw in de keuken hebben we er zelf uitgehaald. Net als inmiddels de gresbuis naar het riool, die lekte, en de beerput onder de wc-pot, die altijd stonk. Toch ademt het huis nog steeds die prettige sfeer van jaren 30-huizen. Komt dat door de randjes in de kozijnen? De brede nischachtige vensterbank met houtombouw op de eerste verdieping? De hoge plafonds? In elk geval helpen de paneeldeuren, die er gelukkig ook nog zijn (ook al hebben we daar zelf nieuwe 'oude' deurknoppen op gezet). En het originele fonteinje in het toilet – ik denk dat dat mijn favoriet is.

3. Wat is je favoriete buurtactiviteit ?

Sowieso vind ik het leuk dat de buurt bruist van de activiteit. Met of zonder mijn deelname, het geeft het gevoel van een levende gemeenschap. Je hoeft de deur niet plat te lopen bij elkaar, maar al die activiteit is voelbaar en zichtbaar op straat.

De eerste buurtactiviteit die we meemaakten was 3 oktober, de hutspotmaaltijd bij ons voor de deur. Onze Rens was net een paar maanden oud, die was erbij in de kinderwagen. Ik weet nog dat het zonnig was maar ontzettend koud, en dat we genoten van de gezelligheid van deze voor ons totaal nieuwe traditie. Jarenlang heb ik vervolgens ook enthousiast een pan hutspot gekookt. Volgens de kinderen was die altijd de lekkerste, maar zij waren vast bevooroordeeld want de gouden stamper heb ik nooit in de wacht gesleept, haha! De laatste paar jaar waren we niet van de partij, maar dat komt vast weer terug. Ook van de koningin(-/konings)dagborrel met vrijmarkt op het Rozenpleintje geniet ik altijd. En eind augustus de zwoele

nazomer vieren met de BBQ. Nou ja, eigenlijk kan ik niet kiezen.

4. Als de Raadsherenbuurt € 50.000 zou krijgen om de buurt te verbeteren of te verfraaien, hoe zou jij dat dan doen ?

Dat vind ik een moeilijke vraag. We hebben immers een fantastische buurt, ik voel me nog steeds enorm bevoorrecht dat we hier mogen wonen. Ik denk dat ik het zou gebruiken voor beter onderhoud van De Leidse Hout. In de sloten en de vijver bloeit het kroos wel erg uitbundig en van de brandnetelvelden word ik niet vrolijk. En als er een oplossing is om een deel van de schade door de festivals te voorkomen mag het geld daar direct naar toe!

5. Hoe ga je naar je werk en hoe lang doe je daarover ?

Destijds kozen we ons huis ook omdat het dicht bij het station ligt en ik met de trein naar mijn werk bij de Provincie Utrecht ging. Inmiddels werk ik alweer ruim 10 jaar voor mezelf, in ons eigen huis. Die reis is dus maar kort, ik doe niet zo lang over 1 trap 😊. Eigenlijk vind ik dat wel jammer. Even in beweging 's morgens, frisse lucht opsnuiven, me deel voelen van de werkende mensheid, lekker lezen in de trein, ik mis het. Soms neem ik me voor om eerst een ommetje te maken voordat ik aan het werk ga, maar op de een of andere manier komt het er niet blijvend van.

6. Wanneer en hoe heb je voor het laatste gebruik gemaakt van wat Leiden aan cultuur te bieden heeft ?

Oei, hier val ik wel een beetje door de mand, dat doen we te weinig. Ik denk dat het was in het weekend van 23 juni. Toen was ik bij het shantifestival 'Naar zee, naar zee!' en bij het Kunstweekend op de Hooglandse Kerkgracht. Daar had trouwens ook onze buurtgenote Mariska Eyk met haar vrolijke kunst een kleurrijke stand.

7. Welke krant lees je, op welk moment van de dag en hoe lang doe je daar over ?

Af en toe wissel ik van krant, dat vind ik wel verfrissend. Na jaren NRC lees ik nu alweer een poosje de Trouw. Krantlezen doe ik in de tijd die anderen aan hun forenzenritje besteden: ik begin te lezen zodra de ochtendmuesli naar binnen is en het huis voor mij alleen en ik besteed er rustig minstens een half uur aan. Soms weet ik dan genoeg, soms ook bewaar ik de bijlage of langere artikelen voor later op de dag, in de koffiepauze of bij de lunch.

8. Wat komt spontaan bij je op als je het thema (Participatie) van deze Raadsheer leest ?

Tja, een breed begrip. Ik denk dat ieder op zijn eigen manier en zijn eigen plek deelneemt aan het leven, in kleiner of groter verband. Hoewel ik diep van binnen meer een toeschouwer ben, voel ik me ook medeverantwoordelijk om te zorgen dat we het goed hebben met elkaar. Dus ben ik altijd wel ergens als vrijwilliger actief. Volgens mij geldt dat voor heel veel buurtbewoners. De laatste jaren

besteed ik ook meer tijd aan de participatie die de overheid graag ziet: in de zorg voor mijn ouders.

9. Welke vraag zou je zelf willen stellen ? En natuurlijk willen we ook je antwoord graag vernemen.

Wat zou je willen veranderen aan je huis of tuin? Op veel punten kan het een stuk duurzamer, maar hoe, dat is nog best ingewikkeld. De cv-ketel is oud. Vervangen we hem door een nieuwe, of door zonnepanelen, of iets anders? Een groendak op het dak. En de achtertuin: het gazon mag weg, ik droom van een romantische, natuurlijker tuin. Met meer planten en bloemen die vlinders, bijen en ander klein volk aantrekken, en een manier om het regenwater van het dak in de tuin op te vangen in plaats

van in het riool te laten lopen. En een groen dak op het schuurtje, nu de asbest golfplaten uiterlijk in 2024 toch vervangen moeten worden. En dubbelglas op de eerste verdieping. Wensen genoeg, we moeten hier nog maar lang blijven wonen ☺.

10. Wie mag de volgende vragenlijst beantwoorden en waarom heb je haar / hem gekozen ?

Ik geef de pen graag door aan Systke Feenstra. Jaren waren we bijna-buren, inmiddels woont ze op de Rijnsburgerweg. Sytske kent onze buurt dus vanuit verschillende hoeken. En ik ben benieuwd wat haar favoriete detail is in het prachtige huis waar ze woont!

OUD PAPIER ACTIE (OPA)

Plaatsen			Ophalen		
donderdag	3 nov.	2016	maandag	7 nov.	2016
donderdag	1 dec.	2016	maandag	5 dec.	2016

Zet deze data nu op uw papieren of in uw virtuele agenda. Veel te vaak sjouwen buurtgenoten vlak voor of vlak na het hele lange weekend met OPA met vrachten papier naar de ondergrondse container. Dat geldt mist de buurtvereniging dus voor het door de leden zelf te bepalen goede doel, zonde!

U brengt toch nog steeds de plastic dopjes van frisdrankflessen, zuivelproducten, tandpasta, wasmiddelen, pillenpotjes etc. naar Activiteitscentrum Jottem aan de Louise de Colignylaan 29 in Oegstgeest? Van de opbrengst worden aankoop en opleiding van zorg- en blindengeleidehonden gefinancierd. U kunt dan tevens van die overheerlijke hartige of zoete bakproducten kopen of bestellen. De bakafdeling wordt zelfs uitgebreid!

?? Ik zie, ik zie...?

De oude zoekfoto

De oplossing van de zoekfoto van juli luidt: het ging hier om een klein Leids putdekseltje op de stoep in de Fagelstraat, ter hoogte van nummer 40. Hoogstwaarschijnlijk nog uit de tijd dat de wijk werd gebouwd, het reliëf is door de jaren flink afgesleten.

Jammer genoeg heeft niemand dat antwoord ingezonden. Misschien zijn de lezers/lezertjes een beetje zoekfoto-moe?

Voor deze keer wil Jeroen Hiemstra daarom geen zoekfoto plaatsen, maar een 'Buurtvraag' stellen.

VRAAG: Veel van de straatnamen van onze buurt zijn de namen van Raadspensionarissen. Van een aantal van hen is de voornaam evident, bijvoorbeeld Johan van Oldenbarnevelt of Johan de Witt.

Maar wat was de voornaam van Raadspensionaris Fagel? Is de beroemde Nederlandse kok Gerard Fagel soms vernoemd naar deze Raadspensionaris?

Wie het meest complete antwoord geeft voor 1 december, mag de prijs gaan ophalen bij Wout Bergers Sport aan de Rijnsburgerweg.

Stuur je oplossing naar redactieraadsheer@hotmail.nl

Sponsored by:

Wout Bergers Sport

Deelnemen is belangrijker dan winnen

Nico Koek, buurtcolumnist

In het Noord-Italiaanse dorp Carpi staat sinds 2008 het standbeeld van een krachtige, rennende atleet met het simpele opschrift: *“La vittoria è di Dorando”* of, vrij vertaald: “En toch heeft Dorando gewonnen”. Het beeld verpersoonlijkt een variant op de beroemde Olympische leuze “deelnemen is belangrijker dan winnen”. Iedereen in Carpi weet wie Dorando Pietri, geboren in 1885, was. Zijn ouders dreven er een winkel in groente en fruit. Al jong vond hij werk als leerling-banketbakker. In zijn vrije tijd deed hij aan wielrennen en hardlopen. Het verhaal gaat dat hij bij een lokale wedstrijd, nog in werkkleding, een beroemde hardloper uit die jaren kon bijhouden, van start tot finish. Pietri won al snel in binnen- en buitenland grote lange-afstand-wedstrijden, en in 1908 werd hij voor de Spelen van Londen in de Italiaanse marathonploeg opgenomen.

Een getuige-verslag: *“Zo’n zeventigduizend mensen zitten, dicht opeengepakt, in het White City Stadium. Ze wachten op de binnenkomst van de marathonlopers. De toeschouwers die reikhalzend naar de komst van de lopers hebben uitgezien, zijn verbaasd als ze een klein schriel mannetje de sintelbaan op zien rennen. Hij lijkt zichtbaar overweldigd door het kolossale gejuich, houdt even zijn pas in en struikelt vervolgens van links naar rechts over de baan. Hij valt maar wordt te hulp geschoten door een toesnellende wedstrijd-commissaris en de voorzitter van de Ierse atletiekbond, hoofd van de medische begeleiding die dag. Ze helpen de uitgeputte Dorando overeind, masseren zijn benen en strompelen met Pietri in hun midden over de finish. Op hetzelfde moment komt een tweede loper het stadion binnen, de Amerikaan Johnny Hayes. Zonder veel drama voltooit hij zijn race...”*

De Olympische Spelen van 1908 zouden oorspronkelijk in Rome gehouden worden. Maar in 1906 werd Napels getroffen door een uitbarsting van de Vesuvius en moest het geld voor de Spelen worden besteed aan het herstel van de zwaar beschadigde stad. Londen werd aangewezen als vervangende locatie. Er stonden verschillende nieuwe sporten op het programma, zoals Grieks-Romeins worstelen, veldhockey, polo, jeu de paume en motorboottracen (!). Bij het touwtrekken bedwong een team van Liverpoolse politieagenten achtereenvolgens Amerika en Zweden, om in de finale te worden verslagen door hun collega’s uit Londen. Op de laatste dag vond traditiegetrouw de marathon plaats; voor het eerst was de lengte ervan officieel vastgesteld op 42 kilometer en 195 meter. Omdat de Engelse Koninklijke familie perse de route over het binnenterrein van Windsor Castle wilde laten lopen, kwam er nog eens zo’n luid ongeveer, wordt de naam van de koploper in de wedstrijd omgeroepen. Twee Engelse lopers lossen elkaar daarbij af, tot groot enthousiasme van het wachtende publiek. Halverwege

neemt een Zuid-Afrikaanse atleet de leiding over. Ten teken dat hij het stadion nadert wordt een feestrakiet afgeschoten. Maar vlak voor binnenkomst blijkt de koppositie te zijn ingenomen door de kleine Italiaan Dorando Pietri...”. Na binnenkomst van de tweede loper Hayes tekenen de Amerikanen onmiddellijk protest aan tegen de wijze waarop de Italiaanse renner aan de overwinning was ‘geholpen’. Er volgt een verhitte discussie bij de jury en onder het publiek, want Pietri is een duidelijke publiekslieveling. Hayes, zo zegt men, zou onderweg ook geholpen zijn. Anderen houden vol dat Pietri zonder de extra meters langs Windsor Castle op eigen kracht de finish zou hebben gehaald, zodat hij wel de terechte winnaar is. Maar Dorando Pietri wordt tot ontzetting van het meelevende publiek gediskwalificeerd. Vooral in de Italiaanse pers klinkt fel protest tegen deze hardvochtige uitsluiting. De schrijver Conan Doyle, ooggetuige van de dramatische finish, zamelt geld voor hem in. En koningin Alexandra overhandigt Pietri bij de sluitingsbijeenkomst een zilveren beker met inscriptie.

Zowel winnaar Hayes als verliezer Pietri profiteerden volop van de dramatische afloop van hun marathon. In New York liepen zij twee keer tegen elkaar, 262 rondjes op een in Madison Square Gardens speciaal aangelegde houten renbaan. In een walm van alcohol en tabaksrook versloeg Pietri zijn rivaal in de laatste 70 meter. Irving Berlin componeerde zijn eerste succesvolle song over de inmiddels beroemde Italiaan: *“Dorando! Dorando! He run-a, run-a, run-a, run like anything. One-a, two-a hundred times around the ring (...).”* Pietri verdiende in de jaren daarna een fortuin als professioneel loper. Hij stierf in 1942, 56 jaar oud. Zijn standbeeld in Carpi laat zien dat deelnemen soms meer kansen biedt dan alleen winnen. Voor Pietri was het in ieder geval wel lucratiever!

Pietri Dorando over de finish 1908

Dorando krijgt de gouden schaal van de koningin

Wat is participatie eigenlijk?

Janny van Nieuwkoop

Participatie betekent ergens actief aan deelnemen, samen met anderen iets doen. Het is dus een verbinding tussen een persoon of een groep personen met een activiteit. Zoals zoveel woorden vindt ook dit zijn oorsprong in het Latijn: pars (deel) en cipere, afkomstig van capere (nemen, pakken, vatten). Samen iets aanpakken, er samen voor gaan. Wie doet wat met wie?

Sinds 2015 bestaat in Nederland de participatiewet. En de kranten staan vol met artikelen over de participatiemaatschappij en de participatiesamenleving. Met als doel, dat wij meer en beter met elkaar samenwerken op velerlei gebied: ouderenzorg, mantelzorg, buurtveiligheid, inburgering, hulp aan vluchtelingen, rijden voor Tafeltje-Dekje, collecteren voor een goed doel, een stukje groen samen schoon en netjes houden, zwerfvuil opruimen, sneeuw ruimen van de stoep van je bejaarde buren, boodschappen doen voor een zieke, meedenken bij ingrijpende plannen in de buurt, bijdragen aan de voedselbank en zo kan ik nog wel even doorgaan.

Eigenlijk komt het erop neer, dat niet het individu centraal moet staan, maar de gemeenschap. In tijden van nood worden

heel vaak de handen ineen geslagen, omdat nu eenmaal niemand veel te makken heeft. Maar in betere tijden wordt de kloof tussen arm en rijk steeds groter en - de goeden niet te na gesproken - de samenwerking tussen die beide groepen steeds minder. Het is dus geen wonder, dat juist nu, in ons welvarende land en in deze tijd van economische groei, de participatiesamenleving wordt gepropageerd.

Wie even googelt, heeft zo allerlei begrippen te pakken: participatiefonds, participatieverklaring, participatiewetgeving, arbeidsparticipatie, sociaal-culturele participatie, Fonds voor Cultuurparticipatie en ik zal er best nog wat gemist hebben.

In onze eigen buurt ervaar ik over het algemeen heel veel samenwerking, verbanden, hulp indien nodig, een actieve buurtvereniging, steeds weer mensen die bereid zijn om taken op zich te nemen "tot nut van het algemeen". Dat voelt goed! Als we nou heel Nederland opdelen in betrekkelijk kleine buurten, dan komt het vast goed voor iedereen. Schaalvergroting maakt participatie moeilijker, schaalverkleining bevordert die juist.

Nog even over de Raadsherenbuurt. Wikipedia meldt, dat er dit jaar 913 inwoners zijn. Op Funda vinden we een aantal van 340 woningen. Daaronder een aantal kleine (eenpersoons) appartementen met hoofdzakelijk buitenlandse bewoners, die er meestal ook maar kort wonen i.v.m. studie of stage. De oplage van de Raadsheer bedraagt 325, waarvan er circa 310 in de brievenbussen worden gedaan (de resterende exemplaren zijn voor abonnees, adverteerders, instanties en archieven). Volgens de penningmeester betaalt ongeveer 70% van de buurtbewoners contributie, waarvan 110 per machtiging. Dat is helemaal niet mis, maar.... ongeveer 30% participeert dus niet actief aan de buurtvereniging. Wat zou het mooi zijn, wanneer ook die buurtbewoners zich melden om mee te betalen aan alle activiteiten, die hier voor iedereen, dus ook voor hen, worden georganiseerd. Doe het nu! Het is echt een luttel bedrag. De gegevens staan achterin deze krant.

Participatie van ouderen

Hans Rohlof

Zoals in het hele land het geval is, begint ook de Raadsherenbuurt te vergrijzen. Een klein deel van de buurt is al grijs, maar ouder kan altijd nog ouder worden. En hoe dan in de buurt?

We gingen te raden bij Radius, een instelling die ouderen helpt die nog in hun eigen huis wonen. En vroegen hen wat de mogelijkheden en problemen zoal zijn die ze tegenkomen. Radius meldt dat er sowieso minder ouderen in de verzorgingstehuizen terecht komen, omdat de drempels behoorlijk hoog zijn geworden. Ouderen, zelfs hoogbejaarden van ver boven de 80, blijven dus thuis wonen. Radius legt zich toe op meer samen met anderen iets doen voor ouderen, samen met organisaties die ook voor jongeren werken. Ze zien ouderen dus niet meer zo zeer als een aparte groep.

Wel heeft het ouderencontact in de Professoren- en Burge-meesterswijk een enquête onderzocht wat de behoeften van ouderen zijn. Deze wijk is wat woningen betreft enigszins vergelijkbaar met onze buurt. De enquête is ingevuld door ongeveer 40% van de doelgroep en geeft dus een aardig representatief beeld van de behoeften. De hele enquête, onder de titel 'Langer zelfstandig wonen in de buurt', is in te zien op hun website, www.ouderencontactprofburgwijk.nl.

Opvallend is dat de ouderen zeer tevreden zijn over het wonen in de buurt en niet graag weg willen. Wel is het zo, dat niet alle woningen erg geschikt zijn voor ouderen en dus aanpassingen behoeven, zoals een traplift. Ook speelt specifiek in die wijk dat er te weinig winkels in de buurt zijn. Misschien geldt dat niet voor de Raadsherenbuurt met de De Kempenaerstraat dichtbij. Er zijn ook te weinig seniorenflats voor mensen die in de buurt willen blijven wonen en dan dichtbij familie, vrienden en kennissen willen blijven. Maar in het algemeen is de tevredenheid goed, als het bijvoorbeeld gaat om woongenot en veiligheid. In de stad wonen, in een rustige buurt, is misschien wel het beste voor de oude dag!

Laten we ook eens aan onze oudste buurtbewoners vragen hoe het bevalt hier. En dan niet met de verborgen suggestie dat het tijd wordt voor een bejaardenflat!

Hoe participeren uw redacteurs?

Jeroen Hiemstra schrijft ondanks zijn drukte rond Het Ontzet: Wij wonen in een sociale en mooie wijk, waar het onder andere goed wonen is doordat de meeste bewoners elkaar kennen en (de meeste) elkaar nog begroeten op straat.

Verder is het prettig om te weten dat mensen hier nog voor elkaar klaarstaan. Als er iets in huis moet worden verplaatst of iemand hulp nodig heeft, staan men paraat. Natuurlijk zijn er wel eens problemen, maar die kunnen bijna altijd in overleg worden opgelost. Afgelopen jaar heb ik de blauwe mammoet 'buurtskelter' weer helemaal gerepareerd, u zult de skelter ongetwijfeld ergens in de buurt hebben zien staan. Binnenkort moeten er nieuwe buitenbanden omheen, dus als er dit najaar een kind uit de buurt met een collectebus voor dit doel bij u aan de deur staat kunt u er vanuit gaan dat het geld goed terecht zal komen!

Janny van Nieuwkoop moet even goed nadenken over haar participatie. De Raadsheer is een inkoppertje. Dat overigens wel meer tijd kost dan de reguliere speeltijd van een partijtje voetbal met verlenging! Maar verder? Totdat redacteur Anne haar oppept: je past toch op jullie kleindochter? En brengt toch trouw alle plastic afval naar de Warmonderweg? En papier naar OPA? Ja, die kleindochter is helemaal in de roos. Eens in de 4 weken komt ze nu bij ons van woensdagochtend tot donderdagavond. Je krijgt slaap te weinig, maar bijna liefde teveel terug. Wat een feest!

Een andere participatie van Marjan en mij samen was het oppassen op Engeltje, ons leenhondje. Precies 9 jaar kwam ze regelmatig bij ons wonen, soms wekenlang in de zomervakantie, wanneer haar baasjes in het (te) warme Zuid-Frankrijk zaten. Waar we ook gingen, Engel ging mee. Naar ons huisje in Delden, naar een hotel in Drenthe of Zuid-Limburg, naar recepties en partijen (graag!), naar de buurt-BBQ (waar ze een hele pan bietensalade opat...), naar de nieuwjaarsborrel (ook graag!). Vlak voor de grote vakantie dit jaar moesten zij haar laten inslapen. We missen haar allemaal verschrikkelijk.

En die andere dingen? Dat zijn gewoon dingen die je hóórt te doen. Participeren aan een maatschappij, waarin zoveel mogelijk afval wordt hergebruikt. Papier, glas, plastic, textiel, schoenen, elektrische apparaten, oud ijzer, GFT en groter tuinafval. In dit land, in onze buurt, zijn daarvoor de mogelijkheden aanwezig. Het zou schandelijk zijn om daar niet aan mee te doen. En nog bruikbare spullen niet domweg dumpen, maar inleveren bij een kringloopwinkel. Daar maak je andere mensen weer blij mee.

Hans Rohlof schrijft: Bij participatie denk ik meteen aan mijn secretariatschap van de Johannes Wierstichting. Dat is een Stichting die geheel bestaat uit vrijwilligers en die zich richt op de relatie tussen gezondheidszorg en mensenrechten. De stichting is niet direct gericht op ondersteuning van mensen zelf, maar probeert via gedragsverandering van zorgverleners de belangen op gezondheidszorggebied van iedere inwoner van dit land te behartigen. Zo vraagt de stichting bijvoorbeeld aandacht voor de gezondheid van illegalen, en legt ze veel nadruk op beroepsgeheim, iets wat momenteel ter discussie staat. Omdat het vaak over wetten gaat, zijn er naast gezondheidswerkers ook juristen aan de stichting verbonden. De stichting geeft rapporten uit, en biedt ook e-cursussen op haar terrein. Het secretariaat is in Amsterdam gevestigd, waar ook vrijwillige secretariatsmedewerkers zitten. Gelukkig hoef ik niet elke week daarnaartoe: communicatie gaat tegenwoordig ook goed via e-mail. Meer info over de stichting en de naamgever ervan (een Nederlandse arts uit de 16^e eeuw die tegen heksenverbrandingen ageerde), is te vinden op www.johannes-wier.nl

Anne Sanderink vertelt: Bij het woord participatie kan ik niet anders dan meteen aan ontwikkelingen op mijn werk denken. Ik werk bij een organisatie die hulp biedt aan (dreigend, huidig of voorheen) dak- en thuislozen. Waar de begeleiding voorheen met name gericht was op het herhuisvesten en het leren zo zelfstandig als mogelijk te wonen (in de breedste zin des woords), is de afgelopen jaren een extra dimensie toegevoegd. Het toverwoord is "krachtwerk." Met krachtwerk worden mensen gestimuleerd hun eigen mogelijkheden (herstellende krachten) te onderzoeken en in te zetten, voor zichzelf en voor anderen. En zo ontstaan er groepjes mensen die elkaar helpen, met inzet van hun kwaliteiten: uitkering aanvragen, koken, integreren in een nieuwe woonomgeving, computergebruik, tuinieren, fotografie, etc. En door deze groepjes leren mensen elkaar kennen. Ze bouwen aan een nieuw of aanvullend sociaal netwerk. Het klinkt zo simpel en vanzelfsprekend; het werkt goed. Mensen zien meer persoonlijk perspectief, beleven geluksmomenten door te zien wat ze voor een ander en zichzelf kunnen betekenen, krijgen meer zelfvertrouwen en de stap naar participatie in "de reguliere maatschappij" wordt verkleind.

Zelf participeer ik ook: op de basisschool als luizenouder en klassenouder (zo krijg je ook de kans om de school en je kind in de school te zien functioneren), op mijn werk als secretaris van de OR, als lid van een commissie, als deelnemer van overlegorganen en tot slot participeer ik als redactielid van de Raadsheer. Van het thema participatie gebruik makend: als ik in deze buurt iets kan betekenen voor iemand die door ziekte, handicap of ouderdom verminderd zelfredzaam, is hoor ik het graag.

Ton Staphorst verhaalt: Als je het wel beschouwt, ben je constant bezig met participeren. Je hebt te maken met huisgenoten, burens, familie, collega's, verkeersdeelnemers, clubleden, cursisten, vrienden, kennissen, reizigers, enfin, noem maar op. In ieder verband sta je in een relatie tot een ander, vrijwillig, maar ook wel eens onvrijwillig. Om daarover nou iets interessants naar voren te brengen.... Ik doe mijn best.

Al weer een aantal jaren geleden waren we op vakantie op Guernsey en Jersey. Het doel was niet om te gaan participeren in een bancaire instelling, maar om te genieten van de prachtige natuur. Op zekere dag trof ik in het hotel een overduidelijk Engels echtpaar, Frank en Mabel. We raakten in gesprek over van alles en nog wat. Op zeker moment bracht Frank naar voren dat hij in de oorlogstijd was ingekwartierd in Brabant. Hij was voorbestemd om met de geallieerden Nederland te bevrijden. Frank was nu op leeftijd en was de balans van zijn leven aan het opmaken. In dat kader paste een bezoek aan Nederland en wel aan de

familie bij wie hij was ingekwartierd. Het probleem was, dat hij alleen wat vage herinneringen had. Ik bood aan hem te helpen met het in elkaar passen van de puzzelstukjes. Met alleen een voornaam en een achternaam en een beschrijving van de omgeving kom je niet ver. Maar ik wel. Met behulp van alle telefoonboeken van Brabant (internet moest toen nog worden uitgevonden) achterhaalde ik binnen twee dagen de nicht van de familie die een Engelsman als kostganger had gehad. Het was een schot in de roos. Adressen werden uitgewisseld en een maand later staken Frank en Mabel de Noordzee over en participeerden een week in ons huishouden, met Leiden als uitvalsbasis voor een tocht naar Helmond. Nog diezelfde zomer brachten wij een tegenbezoek en werden gastvrij onthaald in Bath. Wij namen daar deel aan het leven in een Engels gezin. Erg leuk, maar ook wel vermoeiend. Het viel mij niet mee om elke dag op zijn Engels te ontbijten, met een schachtje oude bloemen van struiken te verwijderen en met een stuk of tien voorwerpen het gazon in perfecte staat te houden. Participeren in een Engels gezin, het is even wennen maar ik had de ervaring niet willen missen!

Annet van der Velden participeert zo intens in Leidens Ontzet, dat ze geen kans zag om een bijdrage in te sturen. Haar man Jurgens is secretaris van de 3 October Vereniging en alle partners krijgen taken toegewezen. Annet staat al jaren in de Waag achter teilen rauwe haringen en deelt die blijmoedig uit tegen inlevering van het gele briefje. Uit eigen ervaringen weten 2 andere redacteurs, dat zij ook de collecte voor het Rheumafonds in onze buurt coördineert.

Participeren aan de Vierdaagse

Leta Janssen, Van Beuningenlaan

“Vierdaagse-lopers in de buurt?”

Dit berichtje plaatste ik begin juli op de Nextdoorapp. De Raadsherenbuurt blijkt goed vertegenwoordigd bij de 100ste editie van de Nijmeegse Vierdaagse. Zeker tien buurtgenoten blijken mee te lopen!

Tien van de in totaal 50.000 starters over 4 loopafstanden (30, 40, 50 en 55 kilometer per dag): de kans dat je elkaar tegenkomt en samen een stuk oploopt is dus niet zo groot.

Vierdaagse-virus.

Dit jaar liep ik voor de zevende keer mee. De eerste keer was in 1978: toen was ik 20 jaar en het aantal deelnemers was nog een stuk minder: ruim 16.000. Voor mij was het in die tijd een éénmalig evenement: het kon afgevinkt worden op mijn ‘bucketlist’, zoals dat nu wordt gezegd.

Wandelen bleef mijn hobby, maar dan vooral in de natuur en in de bergen.

In 2010 brak ik mijn enkel zodanig, dat ik bijna een jaar moest revalideren. Ik moest weer helemaal opnieuw leren lopen. Toen heb ik mezelf voorgenomen: als ik helemaal herstel, loop ik nog een keer de Nijmeegse Vierdaagse. En zo geschiedde: in 2011 liep ik trots de Vierdaagse uit.

Sindsdien ben ik besmet met het Vierdaagse-virus, want vanaf dat jaar heb ik elk jaar meegelopen! Ook onze dochters Judith en Emma lijken in meer of mindere mate besmet met het virus. Emma liep dit jaar voor de vijfde keer mee en Judith voor de tweede keer. De dames liepen de jubileumafstand: 55 kilometer per dag!

Niet voor watjes

Veel mensen vragen wat er nou zo leuk is aan de Vierdaagse. Voorwaarde nummer één is natuurlijk dat je wandelen leuk moet vinden. Ik vind het trainen heel leuk: ik loop de 40 kilometer en probeer vanaf begin april tot de start van de Vierdaagse zo’n 400 kilometer te wandelen. Soms (gedeeltelijk) met anderen, ook vaak alleen. Héérlijk je hoofd leeg maken!

Ik ben zeker geen mens voor mensenmassa’s, maar voor de Vierdaagse maak ik graag een uitzondering: de sfeer, de saamhorigheid, het feit dat er eigenlijk geen onvertogen woord valt terwijl je met zoveel mensen op de been bent en er ook nog eens zoveel mensen langs de kant staan, maakt het evenement uniek. ’s Morgens bij de start word je aangemoedigd door studenten die de hele nacht hebben gestapt en in elk dorp waar je doorheen loopt is het groot feest. Langs de kant staan honderden kinderen met bakjes met snoep, komkommer, fruit of zoutjes. Ook de organisatie is fantastisch!

Verder vind ik het leuk, dat de Vierdaagse een échte prestatietocht is: als vrouw tussen de 18 en 60 jaar móet je 40 kilometer lopen, minder mag niet, meer mag wél. De Vierdaagse is dus niet voor watjes!

Volgens Emma loop ik de 40 nu zo gemakkelijk, dat ze me aanmoedigt om volgend jaar de 50 kilometer te lopen.

Foto’s

Hoe vaker je meedoet, hoe minder foto’s je maakt....ook liep ik dit jaar nauwelijks samen met mijn dochters. En van de selfies ben ik niet zo, vooruit één.

Meedoen met de 101ste Vierdaagse?

Overweeg je na het lezen van dit verhaal om ook de Vierdaagse (ooit) te gaan lopen? Kijk dan voor een sfeerimpressie van de 100ste Vierdaagse op www.4daagse.nl. Je kunt op de website ook lezen hoe en wanneer je je kunt aanmelden. Ik zeg: dóen!

PS: óók doen: je aanmelden bij Nextdoor: participeer in je buurt!

Naschrift van de redactie: voor zover ons bekend deden de volgende buurtbewoners mee:

Leta Janssen	Van Beuningenlaan	7 ^e keer	40 km
Emma Janssen		5 ^e keer	55 km
Judith Janssen		2 ^e keer	55 km
Peter Visscher	Warmonderweg	1 ^e keer	30 km
Sytze Visscher		1 ^e keer	30 km
Jeroen Reurings	Fagelstraat	6 ^e keer	40 km
Lia Kruithof		2 ^e keer	40 km
Eugene Philips	Johan de Wittstraat	5 ^e keer	30 km
Stijn Philips		6 ^e keer	40 km
Eefje Philips		2 ^e keer	30 km
Arthur Tan	Van Oldenbarneveltstraat	17 ^e keer	55 km
Bastiaan Tan		5 ^e keer	40 km
Rob Jansen	Van Oldenbarneveltstraat	11 ^e keer	30 km

Peter liep mee als begeleider van zijn zoon, Eugene als begeleider van zijn dochter. Zij kregen de speciale begeleidersmedaille.

Jeroen en Lia liepen mee als militair; dat wil zeggen: met minimaal 10 kg bepakking.

Kampioen deelname Arthur, nota bene vlak na een operatie de langste afstand, bezit nu een Gouden Kruis met kroontje en het cijfer 17.

Voor Rob, inmiddels 70 jaar, was dit zijn laatste deelname. Hij is apetrots op zijn medailles, vooral op de laatste: Zilver met een kroontje!

Tijdelijk wonen en participeren in Nederland

Anne Sanderink

In februari 2015 is het gezin Lehtinen-Hlavaty in onze buurt komen wonen: ouders Laura en Jussi, dochter Nea (6 jaar) en zoon Elias (4 jaar). Ze kwamen uit Finland naar Nederland omdat Jussi hier tijdelijk kon komen werken voor Dupont, het bedrijf waar hij ook in Finland voor werkt. Die kans hebben ze gegrepen. Het voelde als een avontuur. Ze konden een woning in onze buurt huren. De eigenaren ervan verblijven langdurig in Azië.

Jussi ging aan de slag in het Bio Science Park. Hij werkt er als supply manager voor de afdelingen van Du Pont in Finland, België en Nederland. Laura kon ook in Nederland blijven werken voor haar werkgever en wel in een kantoor te Amsterdam. Zij is servicemanager voor PR-clients bij de Nasdaq.

Het was niet moeilijk om zich thuis te gaan voelen in de Raadsherenbuurt en er te participeren. Buren kwamen aan de deur. Iemand kwam zelfs bloemen brengen. Het is een buurt waar veel wordt georganiseerd: feestjes, barbeques en andere activiteiten. Het is leuk om zo de buurtgenoten te leren kennen.

Ook het werk van beiden maakt het makkelijker om in Nederland te participeren. Door het werk leren ze mensen

kennen. De taal die op beider werkplekken wordt gesproken is Engels.

En tenslotte zijn het de kinderen die het de ouders gemakkelijker maken om te participeren in Nederland. Met hen maken ze uitstapjes, op school komen ze andere ouders tegen, er komen vriendjes en vriendinnetjes over de vloer, etc. De kinderen gaan naar de Leidse Houtschool en naar BSO Avontuurlijk en Jeugdhonk. Ze hebben het Nederlands snel geleerd. De ouders gaan elke maandagavond naar Nederlandse les.

Over het algemeen lijken de Finse en de Nederlandse cultuur behoorlijk op elkaar. De Nederlanders zijn even open als de

Finnen. Nederlanders brengen wel meer tijd door met burens, familie en vrienden. De overgang naar het leven in Nederland ging gemakkelijker dan verwacht.

Een groot verschil tussen het leven in Finland en Nederland is dat kinderen in Finland veel langer thuisblijven. Vaders krijgen na de bevalling 3 weken verlof. Moeders krijgen na de bevalling 10 maanden ouderschapsverlof. Als je wil kan je als moeder of vader er voor kiezen om - met een lager inkomen - tot maximaal 3 jaar na de bevalling ouderschapsverlof te nemen. Na het ouderschapsverlof ga je wel fulltime aan het werk. Het is niet gebruikelijk om parttime te werken. Die overgang van fulltime thuis naar fulltime werken is groot. Het is gebruikelijk dat de eerste 5 à 6 weken de andere ouder ouderschapsverlof neemt om de overgang gemakkelijker te maken.

De ouders werken in Finland van 8 tot 16 uur. De kinderen krijgen bij de kinderopvang ontbijt en op lunchtijd een warme maaltijd. Ook tot en met de middelbare school krijgen de kinderen op school een warme maaltijd; ze hoeven nooit eten en drinken mee te nemen naar school. Ook de volwassenen eten over het algemeen hun warme maaltijd op hun werk en eten 's avonds bijvoorbeeld een salade. Dat laatste is heel anders dan in Nederland, waar de lunches lichte maaltijden zijn en het avondeten juist stevig. Voor Laura en Jussi was het wennen aan deze andere gewoonten in Nederland. Het betekent dat de ouders het voor en na werktijd drukker hebben.

Het klimaat en de temperatuur van beide landen zijn vergelijkbaar. De winters zijn kouder en duren langer. En er is

een groter verschil tussen de dag- en nachttemperatuur.

Wat heel fijn is, is dat Nederland centraler ligt in Europa en dat andere landen snel bereikbaar zijn. Finland ligt meer geïsoleerd doordat het aan de rand van Europa ligt, maar ook omdat de reis met de pont naar het vasteland veel tijd in beslag neemt. Over het algemeen reizen mensen met het vliegtuig naar de andere landen in Europa. Vanuit Leiden ben je snel in bijvoorbeeld Duitsland of Frankrijk.

Eind 2016 zou het gezin terugkeren naar Finland, maar dat is nu uitgesteld tot juli 2017. Daardoor kunnen de kinderen hier hun schooljaar afmaken en kan Nea in Finland starten in het eerste jaar van de Finse "basisschool." (In Finland start de basisschool op 7-jarige leeftijd. Ervoor is er wel een "preschool," vergelijkbaar met de kleuterschool van vroeger).

Volgend jaar zomer keert het gezin dus terug naar hun huis in Finland. Het staat in een stadje met ongeveer 10.000 inwoners en er wordt voornamelijk Zweeds gesproken. (In Finland wordt zowel Zweeds als Fins gesproken). Nea en Elias spreken nu Fins (met een Nederlands accent) en Nederlands. Het zal wennen zijn voor hen om dan ook Zweeds te moeten leren spreken. Ook zullen ze er aan moeten wennen dat in Finland met minder intonatie wordt gesproken.

Voor de grootouders is het fijn dat het gezin terugkeert naar Finland; zij missen hun kleinkinderen. Voor het gezin maakt het niet veel uit of ze langer zouden blijven of terugkeren, al is het fijn weer dicht bij familie en vrienden te zijn.

Al met al is het tijdelijk wonen in een ander land een goede ervaring gebleken.

Kat in de boom

Hans Rohlof

In de komkommertijd schijnt dat altijd te gebeuren: een kat die in een boom zit en er uitgehaald moet worden door de brandweer. Dit keer was het toch iets anders. In augustus zat Dirk, de kat van mevrouw Hins uit de Johan de Wittstraat, bij haar voor in de boom. Dirk is een roodharige kater van 15 jaar, die pas een nieuw huis heeft gevonden bij onze buurtgenoot: zij wenst haar

leeftijd niet in de buurtkrant te hebben maar het staat wel vast dat ze een van de oudste buurtbewoners is. Ja, en dan kun je slecht meer in de lindeboom klimmen om hem er uit te halen. Een wonder van buurtparticipatie is dan dat alle burens, die toevallig niet op vakantie waren, zich om de boom verzamelden om advies te geven en met trapjes aan kwamen zetten. Helaas waren deze trapjes niet lang genoeg om enkel maar bij de eerste tak te komen. Een lange brede plank om naar beneden te trippelen werd door de kat niet gewaardeerd en om zijn afkeuring te laten blijken besloot hij nog verder weg te kruipen. Als oplossing werd gedacht aan de schilder die een paar huizen verder met een hoogwerker aan de gang was. Deze moest even overreed worden, maar besloot vrij snel het mensen- en dierenreddende werk te verrichten. De poezenbaas was immers inmiddels ook wat onrustig geworden. De schilder kwam aangerezen en greep de poes uit de boom en zette hem op de grond. Die wist nog wel wat schrammen te bezorgen. Mevrouw Hins beloofde de moedige redder met een fles jenever, die hij moest aannemen.

Dit alles was voor uw redacteur een reden nog eens met mevrouw Hins te praten over hoe ze als oudere buurtbewoner dacht over de participatie van haar buurtbewoners. Zij woont al lang in de buurt en kent de buurt dus goed. Ze gaat zelf nog steeds met haar bromscooter naar de winkels, maar heeft voor het interview net een aanrijding met een fietser gehad, die haar over het hoofd zag. Ze is zelf wat verwond geraakt, maar de fietser is er slechter afgekomen, meldt ze. Over de participatie is ze uiterst positief. Ze heeft veel medewerking van haar burens. De burens aan de ene kant halen haar boodschappen nu, en aan de andere kant hebben ze haar geholpen met het schoonmaken van de schoorsteen en het verwijderen van een meeuwnest.

Ze wil daarom voor geen goud uit en vindt de plek waar ze woont heerlijk. Ze krijgt wat professionele medische hulp, maar de praktische hulp van haar burens helpt haar langer van het buurtleven te blijven genieten.

Uw redacteur denkt ook, dat dat komt omdat ze een vriendelijke en sociale buur is, voor wie je aardig wat over hebt.

Pokemon Go

Timo van Luyn, Van Oldenbarneveltstraat

Foto: Janny van Nieuwkoop

Bij het hek van het landje van Bremmer staat een verbodsbord met de tekst: "Pokemon No Go." Eronder hangt nog een bordje met uitleg over de Flora- en Faunawet. Je mag het landje van Bremmer niet meer in omdat de dieren niet blij zijn met alle pokemon go-ers die er in willen. Zij willen er naartoe omdat er een gym is, waar je tegen andere pokemon go spelers kunt vechten met je pokemons. Nu het niet meer mag komen ze er niet meer. Of ze er niet meer komen kun je zien aan de gym, want als de gym word verslagen komen er andere pokemon voor de oude in de plaats. En is de gym van een ander team. De teams zijn team Mystic (blauw), team Valor (rood) en team Instinct (geel). Op dit moment (4 september) is de gym van team Mystic. Bij pokemon go kun je allemaal verschillende pokemon vangen, wel 150. Om die te vangen heb je pokebals nodig. En die kun je krijgen bij een pokestop. Een pokestop is een plek zoals een beeld of een andere bezienswaardigheid, waar je verschillende items kan krijgen zoals de pokebal, een ei (waarvoor je een bepaald aantal kilometer moet lopen voordat het uitkomt) en helende potions (om je pokemon te helen na een gevecht in een gym. Pokemons kun je overal tegenkomen en vangen. Er zijn een paar speciale gevallen die je alleen op bepaalde werelddelen kan vinden zoals Taurus in Noord-Amerika, Mr. Mime in Europa, Farfetch in Azië en Kangaskhan in Oceanië. Uiteraard heb je wel internet nodig om de pokemon te vangen, dus 3G is erg handig. Als u meer informatie wilt kunt u hoogstwaarschijnlijk bij uw kinderen terecht.

Raadsherenloop en Buurt-BBQ

U bent gewend om van ons ieder jaar de lijst te krijgen van alle deelnemers en natuurlijk ook van de winnaars.

Dit jaar is dat een beetje moeilijk, omdat bij het opruimen na de loop in een overijverige bui de deelnemerslijsten in de vuilniszak terecht zijn gekomen. Na redden wat er nog te redden viel, resteert het volgende.

Kleuters t/m 5 jaar

Jasper (1)
Elias (2)
Merel (3)
Crispijn
Roger
Joel
Sjam
Bouke
Emma
Mart
Gillan
Owen

Meisjes t/m 11 jaar

Laura
Damman
(1)
De andere
naam is he-
laas verlo-
ren gegaan

Jongens t/m 11 jaar

Geen deel-
nemers dit
jaar, viel sa-
men met
vele sport-
activitei-
ten/toer-
nooien

PARTICIPATIE

Dames 12-49 jaar

Gewonnen door
Merel in 21.26
Overige 2 namen en
tijden zijn helaas
verloren gegaan

Heren 12- 49 jaar: 5 km

Jasper Stokman 18.52 (1)
Friso Hoogendoorn 22.16 (2)
Stan Biesiot 23.48 (3)
Jeroen Reurings 24.11
Menno Biesiot 24.48
Martijn Damman 25.49
Joris van Delden (ondanks
bloedneus) 27.39
Pieter van Delden 27.52

Heren/dames vanaf 50 jaar

alleen de eerste 3
dankzij de schaduw-
administratie van
Ad Littel

Reinier (1) 24.33
Bart (2) 25.43
Erwin (3) 25.50

Er waren twee **estafette teams** dit jaar, 1 meer dan vorig jaar

Ook de buurt-BBQ mocht zich verheugen in mooi weer, gezellige deelnemers en voldoende drank. Dat ziet u wel op de foto's van Jeroen Hiemstra. Volgend jaar weer?! Bij het Rozenpleintje, dat nu zijn naam weer eer aandoet.

Gouden Stamper en Zilveren Vijzel

Janny van Nieuwkoop

Het was weer oergezellig smullen tijdens de traditionele huts-potmaaltijd in de Fagelstraat op 3 oktober.

Er waren maar liefst 126 eters, die konden proeven van al het lekkers dat 12 koks hadden bereid. Het bestuur had alles weer tiptop in orde en tegen 18 uur kwam men aan met stoelen, borden, glazen, bestek. De flessen wijn stonden al op de tafels en voor de jeugd waren er knakworsten en limonade. De jury be-

stond uit Paulien Retèl, Menno Biesiot en Anna Suidgeest, allen wonend in de Fagelstraat. Zij hadden de zware taak om alle 12 pan-nen te proeven! En hoewel de

keuze niet eenvoudig was, kwamen er toch 2 winnaars uit de bus.

In de categorie "traditioneel" werd Jussi Lehtinen uit de Johan de Wittstraat (zie ook elders in deze krant) de trotse bezitter van de Gouden Stamper.

Foto: Jeroen Hiemstra

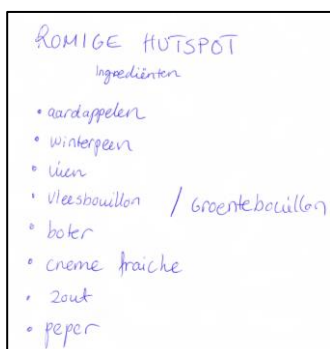
In de categorie "exotisch" won Erik Hazenbos, vroeger Fagelstraatbewoner, maar nu ook uit de Johan de Wittstraat, winnaar van de Zilveren Vijzel.

Foto: Janny van Nieuwkoop

De muskaatdruiwen waren dit jaar zo lekker, dat de laatste gasten snel plaats moesten maken voor de doortastende opruimploeg. Want "die man" van de verhuur komt nu eenmaal om 20 uur alles weer ophalen. Tot volgend jaar!

Wij mochten het winnende recept in deze Raadsheer plaatsen. Dat doen we heel graag. U mag zelf de hoeveelheden van de ingrediënten bepalen. Succes en smakelijk eten!

Ine Wiersma aan het woord

Ton Staphorst

Ine Wiersma uit de Fagelstraat is werkzaam als manager welzijn in de gemeente Rotterdam. Ik interview haar om het begrip participatie kleur te geven.

Ine is manager op het gebied van het maatschappelijk welzijn in de stad Rotterdam. Welzijn is feitelijk een containerbegrip. Het gaat om het welbevinden van uiteenlopende groepen burgers, maar ook om de organisatie van werkzaamheden om dat te kunnen bereiken. Het gaat er steeds om dat mensen (blijven) deelnemen aan de samenleving en niet aan de kant blijven staan. Dat vergt maatwerk. De maatregelen, die bijvoorbeeld nodig zijn om te bereiken dat ouderen zolang mogelijk zelfstandig kunnen blijven wonen, zijn anders dan de wijze waarop dak- en thuislozen kunnen worden gestimuleerd om de regie over hun leven te voeren.

We hebben het over de rol van de centrale en decentrale overheid, maar ook die van de burgers. Er is in de loop der tijd een verandering waarneembaar. Decennia geleden was het goed gebruik dat de overheid bepaalde wat goed voor je was. Nu staat de eigen verantwoordelijkheid van de burgers centraal, met dien verstande dat de overheid faciliteert om binnen de wettelijke kaders die verantwoordelijkheid te kunnen nemen. De zorg voor het welzijn van burgers blijft een overheidstaak.

In Rotterdam staat de rol van de overheid op het welzijnsterrein niet ter discussie. Alle politieke partijen zijn van mening dat het welzijn

van burgers een overheidstaak is. Wel zijn er accentverschillen in de mate waarin de overheid haar verantwoordelijk dient te nemen. Het varieert tussen het 'pamperen' en het 'de eigen broek ophouden'.

Het invullen van het begrip welzijn is een complexe taak. Leuk om te horen hoe een grote gemeente als Rotterdam dat aanpakt. De wet- en regelgeving vormen het kader, de lokale politiek bepaalt de nadere invulling. Daarbij worden diverse samenwerkingsverbanden aangegaan, regionaal en landelijk. De Vereniging van Nederlandse Gemeenten faciliteert de vertaling van wet- en regelgeving naar toepassing in de dagelijkse praktijk. Grote gemeenten werken samen om het beleid in te vullen. In regionaal verband wordt op uitvoeringsgebied samengewerkt.

Het gesprek gaat ook over de bereidheid van Nederlanders te investeren in het welzijn van medeburgers. Wij zijn kennelijk geneigd om ons heen te kijken en na te gaan of we ergens een handje kunnen helpen. Nederland is kampioen in het verrichten van vrijwilligerswerk. Velen doen dat door bijvoorbeeld ouders of kinderen te ondersteunen in de dagelijkse gang van zaken. De fase waarin je leven zich op dat moment bevindt, is voor de invulling daarvan bepalend. Uiteraard zijn er vele andere vormen van inzet denkbaar. De meeste Nederlanders doen het graag. Het wordt steeds vane-lersprekender om je in te zetten voor de samenleving.

Participatie in Nederland: how to do that?

Hans Rohlof

Het begrip participatie bracht bij de redactie ook de vraag naar voren, hoe de uit het buitenland afkomstige bewoners in de buurt het buurtleven vinden en hoe ze aan de Nederlandse samenleving meedoen.

James Etchells en Nuria Alfaro, die sinds twee jaar in de van Oldenbarneveltstraat wonen, toonden zich bereid daar in een interview nader op in te gaan. James woont sinds 2005 in Nederland, en komt uit Engeland. Nuria woont sinds haar geboorte in Nederland, komt uit Gouda, maar sprak met haar Spaanse ouders Spaans en later op school Engels. Nuria heeft ook in Engeland een opleiding gevolgd. James werkt bij de ESTEC in Noordwijk in een Engelstalige omgeving en Nuria werkt bij een Engelstalig bedrijf in Den Haag. Ze hebben twee kinderen, Gillan van 4 ½ en Owen van 2 ½. Beiden hebben voornamelijk Engelstalige vrienden.

Het interview vindt in het Nederlands plaats. Nuria spreekt de taal goed en James wil graag Nederlands spreken, omdat hij ook op Nederlandse taal zit. Zijn Nederlands is iets minder, maar communiceren lukt goed. Hun kinderen

zitten op een Nederlandse kinderopvang, Pimmetje, en op de Woutertje Pieterse school. Ze vinden het allebei belangrijk om Nederlands onder de knie te krijgen en te houden, maar dat is hier niet zo makkelijk. Iedereen heeft de neiging Engels met ze te praten. Ze vinden allebei dat het daardoor ook wel moeilijker is goede gelegenheden te vinden om te oefenen met het Nederlands. Het zou heel anders zijn als ze bijvoorbeeld in Frankrijk of Spanje zouden wonen: daar zouden ze verplicht zijn die taal te spreken. In Nederland is het makkelijker om met Engels te communiceren, waardoor je de kans loopt nooit helemaal goed in de Nederlandstalige gemeenschap te komen. Bovendien spreken ze op het werk Engels, en James vindt dat de ESTEC ook een tamelijk gesloten gemeenschap is, met bijvoorbeeld eigen sportvoorzieningen. Het Engels is niet zozeer dus een probleem voor de burens, maar meer voor James en Nuria zelf. Nederlands spreken wordt door beiden wel als moeilijk ervaren, zeker vanwege de vele spreekwoorden die er bestaan, die ze zelf nooit heel goed zullen gebruiken. Voor James is het wel makkelijker aan te leren omdat het

Nederlands dicht bij Engels staat dan het Spaans.

Beiden benadrukken dat de buurt en het wonen in Nederland voor hen bijna ideaal is. Sinds 2007 heeft James een garagebox in de Van Oldenbarneveltstraat en hij vond de buurt al zeer aantrekkelijk. Zo dicht bij de Leidse Hout, bij winkels en bij het station. Ze hebben veel moeite gedaan om een leuk huis in de buurt te vinden, wat nu dus gelukt is.

In Nederland is het zo makkelijk en veilig om te fietsen. Dat is bijvoorbeeld in Engeland heel anders: daar is het echt gevaarlijk. Hier kunnen de kinderen later ook veilig op straat spelen. James fietst elke dag op en neer naar Noordwijk, naar zijn werk.

Met name op het werk van James komt hij wel stereotypen tegen van nationaliteiten, maar die zijn zo weinig behulpzaam dat hij ze niet eens wil herhalen. Zoals alle anderen zijn ook Nederlanders natuurlijk heel verschillend.

Met de burens hebben ze goed contact. De meeste vrienden die ze hebben komen dus uit het buitenland. In de Nederlandse maatschappij echt integreren, dat is nog niet zo makkelijk. Ze denken wel meer contacten met Nederlanders te krijgen via de kinderen, die op een Nederlandse school zitten. Nu ze jonge kinderen hebben zijn ze sowieso wel druk. Beiden zitten ze op bootcamp in De Leidse Hout, maar dat is voornamelijk goed voor hun conditie, niet zozeer voor de contacten.

De vraag over participatie geeft dus een veelvoudig antwoord: ja, participatie in onze buurt is makkelijk voor mensen met een geheel of gedeeltelijk buitenlandse afkomst zoals James en Nuria, maar om helemaal in de Nederlandse gemeenschap te komen is toch een tamelijk lang proces. Kennis van de Nederlandse taal blijft ook in onze buurt daarvoor belangrijk.

Buurtbewoners in de leer bij Libertango

Dorothee Albers, Johan de Wittstraat

Foto: Barbra Verbij

Na een workshop Argentijnse tango tijdens het laatste lustrumfeest van de Raadsherenbuurt trok een groepje buurtbewoners de stoute (tango)schoenen aan en ging bij Jessica Bijvoet in de leer om deze elegante en temperamentvolle dans echt onder de knie te krijgen. Zo ver is het nog lang niet, maar veel plezier hebben ze wel op de dansvloer. Om nog meer buurtbewoners te enthousiasmeren, sprak ik met Jessica over haar danscarrière, die begon in de Argentijnse tangosalons, en over haar ervaring als docent.

Hoelang dans je de tango al?

Het begon met een omweg: in 1991 was ik Spanje op vakantie met een vriendje en daar hebben ze van die oogstfeesten waar ze de Sevillana dansen. Iedereen danst dan met iedereen, oma's met kleine kinderen, leeftijd maakt niet uit. Dat vond ik zó leuk, zo'n heel dorp uitgedost op de dansvloer. Ik hield altijd al van dansen, in de discotheek, maar dat houdt een keer op. Als je de achttien gepasseerd bent, ben je eigenlijk al te oud. Toen dacht ik, ik wil een dans leren, die ik ook nog kan doen als ik tachtig ben. Een vriendinnetje dat de tango danste, zei: 'Dát moet je eens proberen.' Ik deed een cursus bij haar en was meteen verkocht.

Maar omdat de tango pas net naar Nederland was overgevaaid, waren die lessen nog niet zo goed. Ik begreep, als ik deze dans goed wil leren, dan moet ik naar Argentinië. Dat heb ik gedaan. Daar heb ik in tangosalons met de maestro's leren dansen. En dat is nu 25 jaar geleden.

Waar was je vooral door gegrepen?

Het was de muziek. Ik kom uit een familie waar iedereen zo'n beetje een instrument speelt. Veel klassieke muziek. Ik heb zelf ook van alles gespeeld, maar ik was overal te ongeduldig voor. Op een keer werd ik door een vriend uitgenodigd voor een concert in Carré, Piazzolla en Pugliese stond er op het programma. Ik had nooit tangomuziek gehoord en vond het geweldig en fascinerend. Het was in diezelfde periode als mijn reis naar Spanje. Ik ontdekte dat de tango een parendans was en vond het ook leuk samen met dat vriendje te kunnen dansen. Maar het is allemaal begonnen met die muziek.

Wanneer ben je gaan lesgeven?

Ik wilde nooit gaan lesgeven. Ik wilde vooral zelf dansen. Totdat ik na een verblijf van anderhalf jaar in Argentinië terugkwam in Nederland. Ik had eigenlijk in Argentinië willen blij-

ven, maar dat is om verschillende, vooral economische redenen niet gelukt. Had alles opgegeven in Nederland. Met de verwachting daar niet op korte termijn terug te komen. Bij terugkomst bleek dat er veel mensen les van mij wilde hebben, omdat ik een tijd met grote maestro's in Argentinië had samengewerkt. Ik was hard op zoek naar werk en ik ben begonnen met lesgeven. Ik bleek dat, tegen al mijn verwachtingen in, ontzettend leuk te vinden. En dat vind ik het gelukkig nog steeds.

Wat is het belangrijkste dat je van de grote maestro's geleerd hebt?

Dat is een goede vraag. Wat het is....is dat het gaat om de muziek. Ik heb met die grote mensen mogen optreden als beginnend danseresje en die zeiden dan: 'Wees nu niet zenuwachtig, het gaat niet om jou, het gaat om de muziek.'

Als je speelt in een orkest bijvoorbeeld, dan gaat het ook niet om jou, het gaat om het meedoen aan het geheel. Als je wilt leren op een tango-feest te dansen, dan gaat het erom dat je iets deelt, met je partner en met de andere mensen op de vloer. De tango dansen is op de eerste plaats een sociale aangelegenheid. Dat is een wezenlijk verschil met op een podium staan en dansen voor publiek, dan moet je iets uitvergroten en laten zien.

Na een zwervend bestaan als tangolerares heb je sinds een half jaar een eigen studio, in de voormalige matrassenfabriek aan de Evertsenstraat. Hoe is dat?

Dat is geweldig, om weer een eigen plek te hebben, een officiële studio. Nu kan ik ook weer echt publiciteit maken.

Ik heb altijd nieuwe instroom nodig, niet alleen omdat dat financieel interessant is, vooral ook omdat het ook inspirerend is voor de gevorderde leerlingen. Zij zijn ooit ook begonnen en het is voor hen leuk om te zien dat er nieuwe mensen bijkomen, die dezelfde onzekere eerste stappen wagen, en dat tango blijft boeien en groeien.

En als je concerten wilt organiseren of gastdocenten uitnodigen, dan kan dat alleen maar als je een stevig leerlingenbestand hebt. Dat kan zeker nog beter.

Hoe sta je er over vijf jaar voor?

Eigenlijk denk ik daar te weinig over na, dat is de Argentijnse invloed, denk ik.

Ik zou het dubbele aantal leerlingen willen hebben - ik heb er nu rond de tachtig die wekelijks komen - niet het driedubbele, want ik wil iedereen persoonlijk kennen die bij Libertango komt en iedereen zelf beginnerslessen hebben gegeven. Daar ligt de basis.

Daarnaast zou ik maandelijks een salon met life muziek willen organiseren. Er zijn heel veel goede Argentijnse muzikanten op reis, maar aangezien de belangstelling voor tango in Nederland gestaag blijft groeien, zijn er ook steeds meer Nederlandse artiesten die fantastisch tangomuziek spelen en ik zou het geweldig vinden om hen regelmatig op tangofeesten te kunnen uitnodigen.

Wat is het leukste van het lesgeven?

Ik vind het heel leuk om aan beginners les te geven, roerend bijna. Je hoeft niet zo heel veel te kunnen om toch samen die dans te kunnen delen. Dat dat lukt na een paar lessen, dat je samen die vloer opgaat en een nieuwe taal aan het leren bent. Want dat is wat het is; ontdekken van een subtiele, fysieke taal. En het is ook mooi om te zien dat leerlingen ineens écht gaan dansen. Toen ik terugkwam in Nederland en Argentinië ontzettend miste, dacht ik, als ik dan ga lesgeven, dan wil ik dansers opleiden met wie ik zelf graag zou willen dansen. En die

zijn er nu. Die hebben een stijl die zacht is en muzikaal, daar word ik heel gelukkig van. Het is heel leuk om iets te kunnen overbrengen waar je zelf van houdt.

Ben je zelf anders gaan dansen door je lesgeven?

Ja, ja, ja! Door te analyseren wat je doet, ga je beter dansen. Kijk, helaas dans ik te weinig doordat ik vijf avonden lesgeef. Maar als ik dan weer in Buenos Aires ben, daar ga ik ieder jaar naar toe terug, dan denk ik al de tweede avond: ja, zo was het, zo moet het, wat heerlijk is dit!

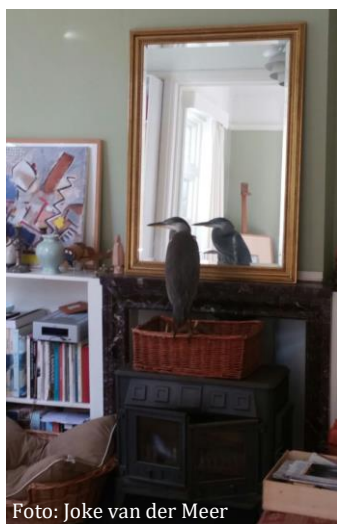

Foto: Joke van der Meer

Paniek in de Van Oldenbarneveltstraat

Ton Staphorst

Op een maandagmiddag, een paar weken geleden, is een reiger het huis van Joke van der Meer aan de Van Oldenbarneveltstraat ingeslopen en heeft daar voor grote paniek gezorgd. Hier het relaas van Joke.

Ik lag in de kamer op de bank wat te doezelen. Opeens ging mijn hond als een gek te keer. Ik keek op en zag een vogel voor de spiegel staan. Nog beter kijkend schrok ik me echt rot. Eerst dacht ik een jonge meeuw te zien, maar er stond een grote reiger! In paniek rende ik het huis uit, op weg naar de familie Zaaier. Daar aangekomen schreeuwde ik uit: 'Er zit een reiger op mijn tafel!' Gelukkig was hun zoon Thomas thuis. Hij dacht een vogel aan te treffen op de tafel

in de achtertuin. Maar hij zat er echt: de reiger en wel in mijn woonkamer! Het dier wilde niet wijken, het was hem kennelijk veel te gezellig.

Thomas had inmiddels een vriend gebeld om te komen assisteren bij het uitdrijven van de reiger. Uiteraard moest er eerst een hele serie selfies worden gemaakt. Na de fotosessie belden we de Dierenambulance. Het advies van een vrijwilliger: 'Benader het dier heel kalm, drijf hem rustig de kamer uit naar buiten.' Dat was makkelijk gezegd. Wat we ook probeerden, de reiger bleef zitten. Van de tafel fladderde hij tegen de lamp en vervolgens ging hij naar de spiegel om zichzelf eens goed te bekijken. Jawel, zijn veren zaten prima en hij zag er nog goed uit voor zijn leeftijd. Hij zal wel gedacht hebben dat er wat lekkere visjes zouden worden aangevoerd. De vijver in de tuin was al leeg en in de keuken was ook al niets te vinden.

Leuk hoor, een reiger in huis die weigert te vertrekken. Een reiger als huisdier gaat wel een beetje ver, zeker als er al een hond in huis is. Dus nog maar eens de Dierenambulance gebeld. De dienstdoende vrijwilliger had inmiddels in de gaten dat zonder deskundige hulp de status quo zou worden gehandhaafd. Dus besloot men een delegatie naar de Van Oldenbarneveltstraat te sturen. Binnen een kwartier stonden de hulptroepen voor de deur. Een medewerkster sprak de reiger heel kalm toe benaderde het dier met een doek, deed de doek om het beest, omklemde de snavel met een hand en voerde het beest af naar de dichtstbijzijnde sloot, een watertje bij de Pauluskerk.

Joke vertelt het verhaal op een zonnige nazomermorgen. Samen met Joke ga ik over tot een reconstructie van de feiten. De reiger moet in de achtertuin zijn geland. Daar is een vijver, maar zonder enige vis. Het dier is naar de keuken gelopen, zo'n 15 meter verderop. De keukendeur stond open. Helaas lag er geen lekkere hap voor het grijpen. Op zoek naar voedsel legde de reiger, zigzaggend door de keuken en de gang, een meter of 10 af en bereikte de huiskamer, in de hoop daar wat lekkers aan te treffen. Ook daar ving hij bot. Laten we hopen dat hij zich tegoed heeft gedaan aan de vissen bij de Pauluskerk.

Reigers zijn niet meer weg te denken uit het huidige straatbeeld. Er was een tijd, zo'n 50 jaar geleden inmiddels, dat reigers een bijzonderheid waren. Er was in de directe omgeving van kasteel Duivenvoorde een heuse reigerkolonie die in de toppen van de bomen haar domicilie had gekozen. Je ging daar naartoe, het was een bezienswaardigheid. Wat later rukten de reigers op richting de stad. Volgens mij heeft de eerste reiger die in de Amsterdamse grachten is gesignaleerd, de pers gehaald. Wie weet gaan we toe naar een tijd dat de participatie van reigers aan de samenleving zich nog verder ontwikkelt. Een reiger als huisdier!

Bent u door het bovenstaande getroffen door de adequate hulp van de Dierenambulance? Joke van der Meer roept u dan op om een gift te doen aan Dierenambulance Leiden en omgeving, rekeningnummer NL29INGB00043417 03.

In Memoriam

Foto: Robbert van Alphen de Veer

MARIEKE VAN SCHIE, HUISARTS

Hans Rohlof

Marieke van Schie is in 1988 als huisarts in de buurt begonnen in het pand op Rijnsburgerweg 163 als opvolger van huisarts Schaeffer. Toen het pand Rijnsburgerweg 96, waarin de faculteit Sociale Wetenschappen was gevestigd, ter beschikking kwam, heeft ze daar haar praktijk gevestigd omdat meer ruimte ter beschikking kwam.

Ze was lange tijd de dichtstbij wonende huisarts voor de bewoners van de Raads-herenbuurt, vandaar dat ze veel patiënten in de buurt kreeg. Deze hebben haar als

huisarts bijzonder gewaardeerd. Ze had veel over voor hen, was een uitstekende diagnosticus, en had haar vak goed in de vingers. Marieke heeft later haar praktijk uitgebreid en is gaan samenwerken met andere huisartsen in haar eigen praktijk.

Buiten haar directe vakgebied was ze actief in organisaties. Zo was ze bestuurslid van de groep voor Balint, een methode van intervisie bij huisartsen. Ook bij de Internationale Balint Federatie was ze een zeer gezien bestuurslid. Ze was ze zeer geïnteresseerd in de psychosomatiek, de verwevenheid van psychische en lichamelijke symptomen en ziekten. Ze was in haar studententijd al een volgeling van professor J. Groen, een internist die veel onderzoek had gedaan naar die verwevenheid en haar gestimuleerd heeft zich daar verder in te bekwamen. Tevens heeft ze samen met Prof. Stijn Jannes uit Gent de Society for Psychosomatic Medicine, een Vlaams-Nederlandse organisatie, nieuwe impulsen gegeven.

Door een mislukte hersenoperatie in augustus 2014 was ze tot haar verdriet genoodzaakt haar praktijk los te laten en een opvolger te zoeken, die is gevonden in de persoon van Romee Zwaan.

Menig buurtbewoner zal zich haar herinneren als de goedlachse en altijd adequaat reagerende huisarts, die zich 100 % inzette voor haar patiënten. En die veel te vroeg is heengegaan.

Marieke is op 11 juli overleden en op 16 juli naar haar laatste rustplaats gebracht.

EWALD ZIMMERMAN

Caro Koning, Johan de Wittstraat

Op 3 juli 2016 overleed, na twee jaren ernstig ziek geweest te zijn, onze buurt- en straatgenoot Ewald Zimmerman.

Ewald en Lia waren in 1978 in de Johan de Wittstraat neergestreken.

Korte tijd later werd hun tweeling Sophie en Stephanie geboren.

Ewald was een creatief mens die zeer in taal en kunst geïnteresseerd was. Hij benaderde alles met een open mind, verdiepte zich in de dingen totdat hij wist wat hij wilde weten en schakelde dan over op iets nieuws. Hij kon heel goed kijken en het is dan ook niet verwonderlijk dat hij van de theorie en praktijk van film en fotografie zijn vak heeft gemaakt. Hij was tot zijn pensioen een geliefd docent audiovisuele en kunstzinnige vormgeving op de LOK en de Emilie Knappert, het latere ID-college. Na zijn pensioen kreeg hij de tijd om zijn belangstelling voor het nieuwe Indonesië te verdiepen aan de Universiteit Leiden en zijn kennis van het Bahasa Indonesia over te dragen op weer anderen.

Ewald was een bescheiden mens en nogal op zichzelf; hij had het niet op grote gezelschappen. Hij was een warme familieman. Bij de herdenking van zijn leven, in de Hortus, waar verschillende aspecten van zijn persoonlijkheid besproken werden, waren veel vrienden en buurtgenoten aanwezig. De crematie vond plaats op 10 juli.

Wist u dat...

- Dennis Mook-Kanamori uit de Van Ledenberchstraat in juli prominent werd afgebeeld in het LUMC Magazine? Hij en zijn vrouw Marjonneke van Oosten en hun zoontjes Daniel en Julien in de meivakantie geholpen hebben bij 2 kampen noordelijk van Athene? Zij van het overgebleven geld nog Ikea bankjes en stoeltjes hebben kunnen kopen om daarmee een "schooltent" in te richten? Ze misschien in de herfstvakantie weer terug gaan?
- Op 28 juli 28 Leidse statushouders in het stadhuis de participatieverklaring hebben ondertekend? Dit betekent, dat zij kennis hebben van zowel hun rechten en plichten als van de fundamentele kernwaarden van de Nederlandse samenleving? U ook mentor kunt worden van nieuwkomers in onze stad? U zich kunt aanmelden via telefoon 5164637 bij Liset van der Vos?
- Voor de zomervakantie Peter Bosman afscheid heeft genomen als directeur van Woutertje Pieterse? Hij directeur was sinds 1990? Als verrassing het "Terraplein" is omgedoopt tot het "Bosmanplein"? Per 1 augustus Maarten Langezaal de nieuwe directeur is?
- Gijsbert van Es uit de Fagelstraat op 4 augustus in het gebouw van voorheen V&D een openbaar interview hield met de bekende Leidse dirigent Wim de Ru?
- Op 22 augustus de bouwovereenkomst werd getekend tussen de gemeente en de projectontwikkelaar van het terrein van Nieuweroord? Marijke van Dobben de Bruijn van de Warmonderweg, voorzitter van de werkgroep Nieuweroord, samen met de wethouder alvast wat symbolisch graafwerk verrichtte?

Foto: Janny van Nieuwkoop

Foto: Janny van Nieuwkoop

- Er inmiddels van Nieuweroord weinig meer over is dan een enorme berg puin en een hoge stapel betonplaten?
- Het Vetter dan Vet Kindercabaret met Vet en Vunky band op 28 augustus een stampvol Openluchttheater trok? Het nooit eerder zo druk was? Het heerlijk weer was? Iedereen enorm heeft genoten? Jeroen Hiemstra de foto maakte?

- Nel Nagel uit de Fagelstraat op 6 september met haar zus Rina een bijeenkomst bijwoonde van de Oogvereniging Nederland in het Poortgebouw van het LUMC? Nel daar onverwacht werd gevraagd om een praatje te houden over haar (goede!) ervaringen met de vereniging wat betreft hulpmiddelen voor patiënten met glaucoom? Zij dat met verve heeft gedaan?
- In de maand september de Rijnsicht Oogkliniek in de De Kempenaerstraat zijn koperen jubileum vierde? Hester van Nouhuijs van de Van Slingelandtlaan, één van de oprichters, ook zelf daar een ooglaserbehandeling heeft ondergaan? Zij zich nu nog beter bewust is van de impact die een dergelijke ingreep op de cliënten heeft?
- Werfpop vreest voor het voortbestaan? De organisatie namelijk meer ruimte nodig heeft dan volgens de regels van de gemeente is toegestaan? Er dus toiletwagens, artiestenkleedkamers en een VIP-tent waren geplaatst op verboden terrein? Ook daar grote schade aan de grasmat is ontstaan? Het ingezaaide gras ondanks de langdurige droogte in september toch redelijk lijkt aan te slaan? Wij heel benieuwd zijn wat er in 2017 gaat gebeuren?
- Het openluchttheater in de Leidse Hout sinds kort beschikt over een mooie semipermanente podiumoverkapping? Die na elke voorstelling wordt opgeborgen in een bescheiden karretje tot de volgende voorstelling? Het karretje als afmetingen heeft LxHxB: 150x60x70? De organisator op zoek is naar iemand die in garage of schuur een plekje over heeft om het karretje te parkeren? U contact kunt opnemen via hendrikswnerner@hotmail.com / 06-50526176?
- De fietspaden langs de Rijnsburgerweg grondig onder handen zijn genomen? De omhoog gekomen boomwortels zijn weggehaald en de omliggende grond zeker een meter diep is afgezogen door een enorme zuigbuis? Er allemaal nieuw zand is gestort? Daaroverheen geen nieuw rood asfalt is gekomen, maar lappendekentjes van grijze klinkers? Dat gelukkig vaak wel, maar helaas niet altijd, geleid heeft tot minder ongemak voor de fietser? Wij niet weten of dit een permanente voorziening betreft?

Fotos: Janny van Nieuwkoop

- Rond de lindebomen langs de Warmonderweg ook geschraapt en gegraven is? De stoep daar nu weer behoorlijk egaal is? De vakken rond de bomen ook weer keurig zijn aangelegd?

- De families Jones-van Hellemont en Wilbrink-Griffioen uit “de witte huizen” aan de Van Oldenbarneveltstraat op 20 september bij het graven in de achtertuin bij het garageplein een grote ijzeren bal gevonden hebben? Lieve bij haar foto's van deze opgraving aan het RMO schrijft: “Hij weegt ongeveer 1100g, trekt magneten aan. Hij lag onder 30 cm bouwzand (parkeerplaats), 10 cm onder de originele aardelaag. Zou dit een kanonskogel kunnen zijn uit de tijd van het Spaans beleg? Wij zijn erg benieuwd en kunnen eventueel bij u langs komen voor onderzoek”? Er tot Leidens Ontzet nog geen uitsluitsel was gegeven?

Foto: Janny van Nieuwkoop

- Tijdens de Kunstroute Leiden op 24 en 25 september 2 buurvrouwen van de Rijnsburgerweg hun kunstzinnige producten tentoonstelden? Mariska Eyck, the happy artist, met tekeningen, schilderijen en andere “happy art”. En Anke van de Laar met megaleuke macrofoto's van minimensjes. Mariska eigenlijk niets liever doet dan met veel kleur, vormen en fantasie iets te maken waar de kijker blij van wordt? Sinds korte tijd haar atelier op nr. 75 iedere zaterdagmiddag van 12 – 17 uur geopend is voor bezoekers? Het werk van Anke daar nog 2 maanden te bezichtigen blijft? U dat echt moet gaan zien: poppetjes van nog geen 2 cm grootte macro gefotografeerd?

Foto: links Anke en rechts Mariska

- Dies Griffioen uit de Van Oldenbarneveltstraat het dit jaar zo druk had, dat ze niet aan de Kunstroute kon meedoen? Zij namelijk veel onderzoek heeft gedaan naar en op basis van gesprekken met de tweede generatie nabestaanden een boek heeft geschreven over de vliegtuigramp in haar geboorteplaats Apeldoorn in 1946? Daarbij werd haar school geraakt door een militair vliegtuig en 22 jongens, die gymnastiekles hadden, de dood vonden door de brand die ontstond. Wij citeren uit het de persuitnodiging: “Op 7 oktober herdenkt het Christelijk Lyceum in Apeldoorn de 22 leerlingen die zeventig jaar geleden, op de toenmalige Christelijke HBS, omkwamen bij een vliegtuigramp. Speciaal voor de herdenking schreef Dies Griffioen, nabestaande van de ramp, het boek ‘Ik huil de tranen van mijn moeder’. Een oom van Griffioen, de broer van

Foto: Caroline van der Waal

haar moeder, kwam om tijdens de ramp. De vliegramp had destijds en heeft ook nu nog grote impact op alle betrokkenen, maar het verdriet werd veelal jaren verzwegen”. “Ik werd getroffen door het grote stilzwijgen over de omgekomen jongens. Op school, thuis, in de pers... Verwoordend hoe de ramp hen beïnvloed heeft, was voor velen niet eenvoudig. Stilzwijgen en gewoon doorgaan zonder om te kijken was, ook in de context van de gruwelijke net beëindigde oorlog, vaak de enige manier om door te kunnen leven. De veerkracht van de overlevenden was enorm. Maar de tijd heelde zeker niet alle wonden!”

De ramp is niet vergeten. Ook van de tweede generatie hebben sommigen de pijn en het verdriet in hun gezin jarenlang ervaren en het leeft in hen voort. Wat is voor de tweede generatie de 'erfenis' van het ongeluk? Vooral de kinderen die opgroeien in gezinnen, die mede door de ramp in diepe langdurige rouw gedompeld zijn, of waar diepe angst heerst, lijken er de meeste gevolgen van te ondervinden.

Uitgeverij Nawijn & Polak. Te bestellen via diesgriffioen@gmail.com voor 15 euro.

- Het per 1 november betaald parkeren in onze buurt zichtbare vormen heeft aangenomen? Er eind augustus ineens op de hoek van de Johan de Wittstraat en de Van Oldenbarneveltstraat een grote steen lag met een gat erin. Toen plotsklaps een paal daarop werd geplaatst met nummer 400? En er eind september allerlei draden werden aangesloten en metalen plaatjes (“dat is Wifi!”) en er een mysterieuze toeter op kwam te staan, afgedekt met een vuilniszak? Wij na het uitpluizen van 25! Pagina's gemeentelijke informatie nog niet wisten hoeveel parkeerzuilen er nu in de Raads-herenbuurt zijn geplaatst? Wij er maar bar weinig hebben gezien? Behalve bovengenoemde er zeker 1 aan de Rijnsburgerweg staat? Wij hopen, dat u allemaal uw parkeervergunning hebt aangevraagd en ontvangen? U anders als de hazen naar de site van de gemeente moet om die alsnog aan te vragen?

Fotos: Janny van Nieuwkoop

- Wij nu wel weer even uitgepraat zijn?

Zorg met een
glimlach

ActiVite staat garant voor de beste zorg. Onze medewerkers doen er alles aan om in overleg met u de zorg te bieden die bij u past. Zorg met een glimlach, noemen we dat. Zo kunt u blijven genieten van alle kleine dingen die het leven groots maken.

Geen wachtlijsten en thuis in alle buurten.

Kijk voor informatie op www.activite.nl of bel (071) 516 14 15

ActiVite
samen voor de beste zorg

ARCO BOUW

Verbouwing Aanbouw Dakkapel Badkamers

015 8795139

info@arcobouw.nl www.arcobouw.nl

YOGACENTRUM LEIDSE HOUT

Welkom

Hier kun je thuis komen bij jezelf.

Jezelf zijn.

Met hart en ziel,

*Vriendelijke aandacht,
voor lichaam en geest.*

Jenneke van Doorn
hatha yoga en diverse meditatievormen
mindfulness training
compassie training
individuele begeleiding

Irma Crooijmans
hatha yoga

THEEHUIS

DE LEIDSEHOUT

Houtlaan 100, 2331CL Leiden

(071) 5153476

info@deleidsehout.nl

www.deleidsehout.nl

Garage E. Brouwer

van Oldenbarneveltstraat 37 2334 AE LEIDEN
071 -3626768 06-53563104 garagebrouwer@kpnmail.nl

Fiat, Lancia, Alfa Romeo en Abarth specialist

U kunt bij ons terecht voor:

- APK
- Onderhoudsbeurten
- Olie verversen
- Accu's
- Banden
- Schokdempers
- Uitlaten
- Remmen
- Ruitreparatie
- Airco controle/ reparatie

En natuurlijk ook voor advies.

Het adres voor APK, Onderhoud en reparatie van uw auto

**Wijkmakelaar voor de
Raadsherenbuurt/Houtkwartier/
Vogelwijk**

**RE/MAX
Makelaarsgilde
Leiden**

**Vraag naar:
Wim Lemckert**

**Levendaal 73-75
Leiden**

**071-5162374 of
06-33931000**

Voor verkoop of aankoop van uw woning.

»DE RAADSHEER«

Een uitgave van de **Vereniging Raadsherenbuurt, Leiden**

Kopij: inleveren, bij voorkeur per e-mail (zie *redactie-adres*)

- *Tekst in Word bijlage (dus niet als mail-tekst), zonder opmaak.*
- *Foto's en andere illustraties graag als aparte bijlage in de mail.*

Illustratie voorplaat: Pleun Broekhuizen, Warmonderweg
Bezorging: Cédric en Bodil Leijenaar, Timo van Luyn, Van Oldenbarneveltstraat

Oplage: 325 exemplaren

Redactie

redactieraadsheer@hotmail.nl

- Jeroen Hiemstra *Fotografie* (tenzij anders vermeld)
Fagelstraat 15, tel. 512 1213
- Janny van Nieuwkoop *Eindredactie*
V. Oldenbarneveltstr. 28, tel. 517 2176
- Hans Rohlof V. Oldenbarneveltstr. 38, tel. 514 5747
- Anne Sanderink V. Oldenbarneveltstr. 40, tel. 301 5157
- Ton Staphorst Johan de Wittstraat 52, tel. 517 0264
- Annet van der Velden Van Slingelandtlaan 9, tel. 515 0205
- Nico Koek *Buurtcolumnist*
V. Oldenbarneveltstr. 31, tel. 517 2818
- Andrea Schröder *Opmaak*
Fagelstraat 42, tel. 522 5491

Bestuur

- ❖ Dorien Gruppelaar *Voorzitter*
Fagelstraat 49, tel. 06-49945016
- ❖ Ritsaert Mulderije *Penningmeester*
Johan de Wittstraat 23, tel. 5156795
- ❖ Karlijn Broekhuizen *Secretaris*
Warmonderweg 7, tel. 512 4838
webmasterraadsherenbuurt@live.nl
- ❖ Ernst ter Braak Fagelstraat 16, tel. 06-18256377
- ❖ Roos Toxopeus Fagelstraat 41, tel. 06-45278844

Website

www.raadsherenbuurt.nl

Karlijn Broekhuizen *webmaster:* zie onder *Bestuur*

Minibuurtgids

- *Familieberichten:*
a.u.b. doorgeven aan
Alexander Tilli,
penningmeester van
de buurtvereniging, en ook graag aan
de redactie van »De RAADSHEER«
- *Diefstal, inbraak, ouderenhulp, informatie
over onderhoud en huis verbouwen,
uitwisseling van gereedschap:*
Rob Grootenhuys,
Fagelstraat 14, tel. 515 4769
Email: grhuis@ipact.nl
- *Gevonden voorwerpen:*
Rita de Coursey,
Fagelstraat 39, tel. 515 5886
- *Mededelingkastje,* V Old./J.d.W.str.
Yvonne Slijkhuis,
Joh. de Wittstraat 20, tel. 517 5855
- *Buurtarchief lokaal:*
Jeroen Hiemstra
Fagelstraat 15, tel. 512 1213
- *Buurtarchief regionaal:*
Regionaal Archief Leiden
Boisotkade 2a, tel. 516 5355
- *Vereniging Binnenterrein OWHJ
Raadsherenbuurt:*
Ad Littel, *secretaris*
Van Oldenbarneveltstraat 35,
tel. 515 3475
- *Vereniging Vrienden van de Leidse Hout:*
Freek van Beetz, *secretaris*
Pr. Beatrixlaan 43, Oegstgeest
tel. 517 12 82
- *Stichting Leidse Hout Monumentwaardig:*
Jan Reedijk, *secretaris*
Antonie Duycklaan 4, tel. 517 6596
- *Werkgroep Leidse Hout Theater:*
Annette Mol, *contactpersoon*
Roodborststraat 18, tel. 515 3447
- *Werkgroep Nieuweroord:*
Marijke van Dobben de Bruijn,
Warmonderweg 1, tel. 517 3657
- *Buurtenkoor »De Raadsvogels«*
Jenke Goudriaan,
Warmonderweg 47, tel. 523 7710
- *Leeskring »De Raadsheer«*
Rita de Coursey,
Fagelstraat 39, tel. 515 5886
- *Vereniging onderhoud garageplein Fagelstraat*
Fokke Dijkema, voorzitter
Fagelstraat 23, tel. 515 3994
- *Oud Papier Actie*
Rob Grootenhuys,
Fagelstraat 14, tel. 515 4769

Posters • Flyers • Scripties Visitekaartjes • Brochures Mailingen • Sealen • Vouwen Opmaak • Ontwerp
Briefpapier • Clubbladen Stickers • Folders • Enveloppen Plastificeren • Afwerking Kopiëren • Scannen • Printen

print & copyshop **MoBi**

Deze uitgave is geprint door Print- en Copyshop MoBi. Dit is de nieuwe naam van Reprocentrum Movens, één van de werkprojecten van Movens onderdeel van GGZ Rivierduinen. Onze nieuwe locatie is Rooseveltstraat 38 in Leiden.

Particulieren, zzp'ers, bedrijven, verenigingen en stichtingen, iedereen kan bij ons terecht voor het opmaken, printen, kopiëren en afwerken van alle soorten drukwerkuitingen. Of het nu gaat om het printen

van een verenigingsblad, het vouwen van een folder of het verwerken van mappen voor trainingen. Kom langs of neem contact met ons op, we laten u graag de mogelijkheden zien.

Print- en Copyshop Mobi B.V. Rooseveltstraat 38 • 2321 BM Leiden
071 579 18 36 • info@mobileiden.nl • www.mobileiden.nl

KIES-PRECIES

TANDARTSPRAKTIJK

Wist u dat een slecht gebit hart- en vaatziekten kan veroorzaken?

Van uw gebit is er maar één exemplaar en daarom is het verstandig om er goed voor te zorgen.

Kies-Precies kan u daarbij helpen.

U hoeft niet lang te wachten op een afspraak en service naar onze patiënten staat voorop. Het geruststellen bij angst voor de behandeling is hier een onderdeel van. Ook kunt u bij **Kies-Precies** terecht voor al uw vragen.

Heeft u vragen bel dan gerust voor meer informatie.

■ **H.L. Betcke, Tandarts**

Rijnsburgerweg 147
2334 BN Leiden

T 071 519 06 24

E info@kies-precies.nl

W www.kies-precies.nl

2334 BN Leiden

Rijnsburgerweg 147

■ **H.L. Betcke, Tandarts**

M www.kies-precies.nl

E info@kies-precies.nl

T 071 519 06 24